

מסכת בכורות

פרק ג משנה א

הלוקח בהמה מן הנכרי ואין ידוע אם בכרה ואם לא בכרה, רבי ישמעאל אומר, עז בת שנתה ודאי לכהן, מכאן ואילך ספק. רחל בת שנים ודאי לכהן, מכאן ואילך ספק. פרה וחמור בנות שלש ודאי לכהן, מכאן ואילך ספק. אמר לו רבי עקיבא, אלו בולד בלבד בהמה נפטרת, הנה כדבריה, אלא אמרו, סימן הולד בבהמה דקה, טנוף. ובגסה, שליא. ובאשה, שפיר ושליא. זה הכלל, כל שידוע שבכרה, אין פאן לכהן כלום. וכל שלא בכרה, הרי זה לכהן. אם ספק, יאכל במומו לבעלים. רבי אליעזר בן יעקב אומר, בהמה גסה ששפעה חררת דם, הרי זו תקבר, ונפטרה מן הבכורה:

